

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.

Idé küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 30 fill.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukas M., Oppelk A. «Általános Tudóstudó» hirdetési osztálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér petitsora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Egy megszívelendő tanács.

A mult év őszén szokatlanul gyorsan beálló fagyok még szárán, jórésben éretlenül találták tengeri termésünket. Ennek hatása már a tél folyamán nagyon érezhető volt, mert a tengeri régi idők óta nem tapasztalt mértékben romlott úgy, hogy egy-némelyik gazda termésének 50%-át volt kénytelen kiválogatni s úgy a hogy felhasználni.

Lassanként elkövetkezik a tengeri vetésének ideje. Minden gazda megfelelő módon készül a gazdasági munkára s hogy a vetés után keserű csalódás ne érje, hívom fel a figyelmüket a következőkre:

A vetésre szánt tengeri között igen sok fog olyan lenni, a melyen felületesen vizsgálva semmi különös gyanút ebresztő jelt nem látunk. Legfeljebb egyik másik, rendes körülmények között telt szemű tengeri féleség szeméi ránczosak. A gazda gyanútlanul veti el s az eredmény az, hogy nem kél ki. Ilyenkor mindig vagy a szárazságot, vagy az egereket, vagy, én nem tudom, még miféle okot keresünk, csak az nem jut eszünkbe, a mi tulajdonképpen előidézte a bajt, t. i. hogy nem jó volt a vetőmag csiraképessége.

A jól kierielt száraz mag (bárminő növényé) igen nagy, csak mesterségesen uton előállított hideget elbir a nélkül, hogy el-

veszítene a csiraképességet. A különféle gyomnövények magvai lehullva a földre, a szabadban telelnek át, kivéve az idő zordonságának. Tavasszal azt tapasztaljuk, hogy nem történt semmi bajuk, hanem, — nem nagy örömrünk, — vigan csiráznak ki s fejlődnek tovább. Másként áll azonban a dolog, ha a magot a hideg még tökéletes kifejlődése előtt éri. Akkor nem is szükséges nagy hideg ahhoz, hogy megfagyjon s ez által a csiraképességet elveszítse. Így vagyunk most a tengeriekkel.

Mit kell tehát tennünk, hogy az esetleges csalódásoknak elejét vegyük?

Mindenek előtt a vetőmagnak szánt tengerit megválogatjuk, csak a szépen fejlődött csöveket tartva meg. Jó gazda ezt már ősszel megleszi, még a törés előtt kiválogatja a földön a legkorábban érő legszébb csöveket, a melyeket esomókba kötve télen száraz szellős helyen tart. Azután minden csőnek letörjük a két végét s vetőmagnak csak a cső közepén levő, legszébben fejlődött magvakat hantjuk le. A cső két végét, rendezés csiraképtelen magok vannak. Azután a lehántott magvakat megkeverve, meggyőződünk a csiraképességéről lit a mi megynkben vesz az ember egy jó fel maroknyit s aztán egy mintazacskóba teve elküldi a következőleg címmezve:

»Vetőmagvizsgáló állomásnak Keszthely.« Ez mint állami intézmény 10 nap

mulva tudatja a gazdával, mennyi a mag csiraképessége. (Megjegyzem, hogy a mintazacskóra ezt is rá kell írni »Csiraképességre vizsgálandó.«) Az egész dolog egy 10 filleres bélyegbe kerül mert a vizsgálat ingyenes, illetve a gazdák nem fizetnek érte.

De sok ember van, a ki restelli ezt is megtenni, aztán meg mintazacskót sem tud keni. (ámbar bárminő csomagban el lehet küldeni, de a mintazacskóba a legolcsóbb) akkor otthon, minden különösebb felszerelés nélkül megvizsgálhatjuk a csiraképességet.

Veszünk egy közönséges lapos lánnyért a melyiknek a fenekére jól megnedvesített s összehajtogatott vászon vagy posztó darabot teszünk (lehet itatós papír is). Erre a nedves vászonra rá rakunk 100 szem tengerit s egy másik lánnyal befedve közel a kályhához valami szekrény tetejére teszszük. Másnap azt fogjuk látni, hogy a 100 mag közül annyi a mennyi csirázott. Ezeket kiszedjük s fehrjuk hány volt s ismét megnedvesítjük a vásznat. Rendesen 3 nap alatt, ha jó volt a mag, a 100 közül 95—100 kicsirázik. De mondjuk, hogy 10 nap után csak 60 csirázik ki. Ez annak a jele, hogy a meg meglevő 40 nem csiraképes. Tehát ha ebből a magból vetni akarok, arra a területre a melyikre jó tengeriből 100 liter kellett nem 100 liter, hanem legalább 150-et vetek. Így a kelés nem lesz

T Á R C Z A.

A haza és a magyar nő.

(Egy el nem mondott pohárköszöntő.)

Hölgyeim és Uraim! Márczius 15-ike van.

Már egy óra telt el, csendes, de azért benső ünneplésben. Társalgásunk nem folyt zorosán a haza körül, de azért lelünkben feledett és élt azon dicső nap számos emléke, mely napon nemzetünk egygyólvadt, hazánk meghatalodott!

Im, éppen szóm emelése előtt szünet állott be beszélgetésünkben. Székünkön hátradőlve, áhítatos csendben jártattuk emlékeinket a multon és felemelőleg rezgett végig lelkünkön a nemzeti öntudat, a nemzeti büszkeség. Mily végtelen jól esett a beszédes csend nekünk!

Hirtelen azonban lelkesítő hangok hangzottak fülünkbe. Oda künn az utcán tüzes zene és harsogó ének juttatta kifejezésre az érzelmeiket, melyek ma mindnyájunk szívét eltöltik.

És a zene első szótamára, az ének első hangjára különös lényugár gyult ki az Önök szemében, hálgyeim: a lelkesedés sugara! Perzselőn ég e fény most is tekintetükben, annyira, hogy az én érzelmeim zsarútnokát lángra lobbant-

totta, hogy elfogott a tűz — és az előbbi csend megtörve, szót emelek, hogy a magyar hazát ünnepelem!

Vajlon szavammal nem profánalom-e azon szent érzelmeiket, melyek az imént teljes valónkat hatalmukba ejtették? Vajlon lehet-e beszédem oly igaz, szózatom oly ékesszóló, mint az előbbi hallgatag elmélyedés?

Erzem előre is, hogy nem!

Még is szót kérek gondolat, mely e pillanatban megkapott, ellenállhatatlanul tör megnyilvánulásra!

Haza! Mily nagy és szent szó előttünk! Oly szent, mint a név, mely az évbén egyszer hagyta el a főpap ajkát, hogy hallatára földre boruljon a nép és imádja az egy igaz Istent!

Mégis, van-e világos tudatunk a haza fogalmának tartalmáról? Nem éle bennünk a hazaszeretet, mint lelkesedés oly eszméért, melynek teste nincs, mely ély ugyan, de érzelmeinknek megfoghatatlan?

Kétségkívül, magasrendű, csak a mely sejtelem és lelki felmagasztosultság pillanataiban fölrható felsőbb birodalomban élő eszme a hon eszméje. De azért a haza nem pusztán ily a therszerű valami!

A haza egyszermind testet öltött, szemmel látható, lépten-nyomon megnyilvánuló földi jelenség. Gyenkdé, gyermekei jölete felett aggodva örködő szülő, támogató jótevő, hatalmas segítő,

oltalmazó barát, felvidító barátónó! A haza művészt: megteremtő gyermekeit saját képre és tulajdon szellemével hatja át őket!

Mindenütt a haza képe, a haza hatása! S a hazát szeretve, nemcsak eszméjéért hevülünk, de öröndünk intézményeinek, szeretiük területét, szervezetét, szeretiük alkotásait, termékeit! Önök is, hölgyeim, a hon bélyegét viselik! És Önökért telkesedve, a felkesedés, e szárnyas érzés, a hazának is szól!

Oh magyar Haza! Mily dicső, mily nagy vagy te, hogy hontéányid ilyenek! Nem-e kell hogy égő lánggal lobogjak érte, látva, hogy a te eged, a te kulturád ily tündéri virágokat nevelt, a te levegőd, a te meleged ily bájos bibimbókat fakasztott? In: tekintetük tűz és lény; nézésük: eszme; mozdulatuk: élet; társalgásuk: művészet! Szemük mosolygása a kedv tolmácsa, ide csevegésük szipkázó szellemük tanuja, beszédük nemes érzelmeinek, előkelő gondolatoknak hirdetője! Haza! A valójukon előmlő báj a te adományod, az erő, mely bennük lököt a te ajánlékód! Te varázslott lányjaid királynókké, dicsőség és udvosság Néked!

Szilágyiné- és Rozgonyinéhoz hasonlítom a magyar nőket! Kívánom azonban, hogy a fegyver, melyvel szeretteik igazát, érdekét, életét védik, könnyebb legyen, mint a kard, melyet Rozgonyiné vére ötközten forgatott!

Áldásos béke közepette harcoljanak Önök

az egyedüli elismert kellemes ízű természetes hashajtószert.

Trifka, mert elég csiraképes mag jutott a földbe.

Ha olyan rossz a mag, hogy 20—30%-nál több nem csirázik ki, (most lesz olyan is, a melyikből 100 közül 5 sem csirázik) akkor szerzek valahol jobb vetőmagot, mert azt már nem érdemes elvetni.

A fentiek azok, a mit gazdatársaim figyelmébe ajánlok s nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy mielőtt elvetnénk minden vetőmagnál győződjünk meg a csiraképességéről, mert ez által sok keserű csalódásnak vehetjük elejét.

Barna Balázs.

Közigazgatási bizottsági ülés.

A megyei közigazgatási bizottság márczius havi ülését dr. Jankovich László gróf főispán elnöklésével folyó hó 10-én tartotta.

Az alispáni, főorvosi és állatorvosi havi jelentéseket a közigazgatási bizottság tudomásul vette.

Ziegler Kálmán bizottsági tag indítványára a bizottság feliratilag megkeresi a földmivelésügyi minisztert az iránt, hogy a hidegvérű méneket, mint Horvátországban gondozás végett adják ki megbízható kisgazdáknak, mi álland az állam a fenntartási költségektől megmenekszik.

Koller István részéről tett indítvány alapján a vármegye főorvosa javaslatot tett az iránt, hogy a körörvosok miként kaphatnák meg fizetésüket az adóhivataloktól; a javaslatot a bizottság elfogadás végett beterjeszti a vármegye törvényhatósági bizottságához.

A féléves jelentéshez az adatokat a szakelődők beterjesztvén, azok alapján a jelentés elkészítése és felterjesztése elhatározott.

A kiküldött bizottság bemutatta a badacsonyi állandó kikötő építésének tervét és költségvetését, mely 35000 koronát tesz ki. A közigazgatási bizottság a bemutatott tervet és költségvetést elfogadás végett beterjeszti a vármegye törvényhatóságához,

csupán a jótékony és nemes vetelkedés feyvereivel! Hassák át Önök a magyar társadalmat az összetartás és együttműködés magas tudatával! És jutalmul nemes működésükért éljenek derűlten, a világon legboldogabban, legszeretettelben: Magyarhon asszonyi, Magyarhon lányai!

Schwarz Lajos dr.

K a t i c z a.

Nincs borzasztóbb valami a világon, mint mikor az embert jól elverik, de úgy, hogy a feje bubjától a lába kis ujjáig mindenütt érzi a verést s itt-ott folytonossági hiányai támadnak, a melyek kényszerítik ágyban feküdni, még pedig úgy, hogy testének azon a hamisphaeriumán kell feküdnie, a melyen az arczát viseli. Így feküdtem én a három kalapos legény kézi munkája következtében két álló hétig, mi alatt a vén háziasszonyom szakadatlan rakta rajtam végig a hideg borogatókat.

Hogy teljes legyén a keserűségem, az első napokban valóságos bucsujáró hely volt a lakásom. Valahány hitelezőm a városban létezett, az mind arra volt kíváncsi, hogy mikor fizetek már. Egyik a másiknak adta a kilincset. Voltak olya-

együttal saját hatáskörében intézkedik az ideiglenes kikötő létesítése iránt, ami a bemutatott költségvetés szerint 2572 koronába kerül.

A kir. tanfelügyelő havi jelentése szerint ezen időben meglátogatta a IV. hegykerületi, királylakai és II. hegykerületi áll. elemi leányiskolát. A csáktornyai állami tanítóképző-intézet igazgatótanácsának az intézet teljes kifejlésztése és kiegészítése ügyében a miniszterhez intézett kérvényét a főispán vezetése mellett adták át az igazgatótanács tagjaival együtt.

Az árvászéki elnök jelentése szerint a fogalmazói karnál január végén a hátralék volt 5975, februárban beérkezett 3808 s így elintézés alá került 9783 ügyszer, a melyből februárban elintézték 4294 dbot s így február végén hátralékban maradt 5489 ügyszer; az irodánál január végén hátralékban volt 674, február hóban leírás végett kiadott 4293 s így elintézés alá került 4967 ügyszer, a melyből februárban leirtak és expediáltak 3904 darabot s így február végén az irodánál hátralékban maradt 1063 ügyszer.

A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint egyenes adóban február hónapban befolyt 401711 kor. 6 L, mely a múlt év hason szakában befolyt 390541 kor. 56 fillérrel szemben 11169 kor. 50 f. többletet tüntet fel. Leírásba hoztak február hóban egyenes adóban 22014 kor. 86 f.-l., hadmentességi díjban 122 koronát. Fizetési halasztást 46 esetben engedélyeztek, ideiglenes hazadómentességet pedig 20 esetben.

K Ü L Ö N F É L E K.

— **Márczius 15-ét** városunkban is sok helyütt ünnepelték meg a nap emlékéhez méltó kegyelettel. A m. kir. áll. tanítóképzőben az »Ifjúsági Önkepzőkör« 15-én délelőtt 9 órákor díszülést tartott, melyen a tanári kar és ifjúság teljes számban volt jelen. Az ünnepi programja a következő volt: 1. Hymnus, énekelte az ifjúság énekkara. 2. A nap méltatása, írta s fel-

nök is, a kiket még az én követ megindító nyögéseim sem jeszelttek el, hanem leultak a szobámban s ott az én fülem hallatára kezdtek tanácskozni, hogy miképen jussanak a pénzükhöz. Örült ideák! Boszuságomban már a párnámat harapdáltam s ha meg tudtam volna fordulni, kiütem volna a szentségörököt hajlékomból, de így tehetlenségem kínos érzetében csak szent fogadást tehettem, hogy ezek — soha az életben nem fognak látni tőlem egy garast sem.

Elve a gyanuperrel, hogy a hitelezők seregét majd a végrehajtó fogja követni, minden tulajdonomat képező ingóságokat áthurcoltattam a háziasszonyommal a saját lakásába. Ötödnapra jókor reggel csakugyan megjött a rezessoru végrehajtó. Persze őt is hason fekvé fogadtam.

— Jó reggelt kívánok!
— Arczom a párnába nyomtam.
— Üssön meg a tüzes istennya! — morgogtam a párnába, azonban ő ezt udvarias köszöntésnek is vehette.

— Hisz tetszik ismerni, én János! Sámuel végrehajtó vagyok. Foglalni jöttem.
Egy kissé fölemeltem fejem a párnáról.
— Hát akkor tessék helyet foglalni, mert mást ugyan én nálam nem foglalhat.

Nem hitt a tolvaj. Sorra kinyitogatta a szekrényeket, de még az ágy alá is benézett. Talált

olvasta Pataki József IV. éves tanítójelölt 3. Talpra magyar, szavallta Kovács József IV. éves tanítójelölt. 4. Talpra magyar, énekelte az ifjúság énekkara, zongorán kísérte Ertl Gábor IV. éves tanítójelölt. 5. Apoteosis, Bajzától, szavallta Miskolczy Mihály II. éves tanítójelölt. 6. Szózat, énekelte az ifjúság énekkara.

A csáktornyai áll. polgári iskolában a márczius 15-iki ünnepély Pálya Mihály igazgató megnyitó beszéde után a következő programmal tartott meg: 1. Kölcsény F. »Hymnus«-át énekelte az ifjúság énekkara. 2. Nemzeti dal, szavallta Dobsa József. 3. Ábrányi Emil, Márczius 15-én cz. költeményét szavallta Karlsberger János. 4. 1848 márczius 15-éről felolvasást tartott Kozlik Lajos. 5. Ábrányi Emil, Márczius 15-én cz. újabb költeményét szavallta Kayser Andor Fülöp. 6. Krudy Gyula, Szuronyt szegezz és előre cz. beszédét előadta Fonay Jenő. 7. Vörösmarty M. Szózat cz. költeményét énekelte az ifjúság énekkara. 8. Ábrányi Emil Márczius 15-én című legújabb költeményét szavallta Hampamer Lajos. 9. Tóth Kálmán Kik voltak a honvédek? cz. költeményét szavallta Rádl Mihály. 10. Jókai Mór Utczaszögleten ül a csonka hős című költeményét szavallta Hirschler Gyöző. 11. Honfiak cz. költeményét énekelte az ifjúság énekkara.

Az »Iparosítjak Egyesületében« d. u. 2 órákor volt az ünnepély. A nap jelentőségét hazafias beszédben az egylet elnöke, Zrínyi Károly méltatta. Az ünnepély elején Herstein Sándor a Talpra magyart s végén Karakai György Ábrányi Emil Márczius 15. cz. költeményét szavallta.

A polgárság már 14-én ünnepelt. 14-én este mintegy 60-an jöttek össze a Pecsornik-féle vendéglőben társasvacsorára s hazafias beszédek mellett a reggeli órákig voltak együtt. A nap jelentőségét méltató első beszédet Ditrich János mondotta.

Légrádon a nagy nap emlékét szintén kegyelettel ünnepelte meg a magyar érzelmű lakosság. Az ünnepély a következő programmal folyt le: 1. Szózat, énekelte a közönség 2. Megnyitó, tartotta Bors György.

is három szennyes gallért, két pár kirojtosodott manchettát és két kopott nyakkendő! Igaz a! Egy nem valódi nyakkendő! is ott hevert, azt előbb össze-vissza forgatta, nézegette, aztán zsebre vágta s elment szó nélkül.

Rögtön hivattam a háziasszonyomat, s hozattam vele egy ismert piros cédulát: »Rágályos beteg.« Azt kiszegtetem az ajtómrá. Bezzeg nem jött azután hozzám senki. Azaz hogy jött bizony. A szerkesztőségi szolga, aki hozta a havi fizetésemet s a főszerkesztőm levelet, amelyben értesít, hogy el vagyok bocsájtvá. Nem nagyon busultam. Mikor felgyógyultam, elutaztam haza s ott a személyes ismeretségem révén vasutas lettem.

Felfogadtam, hogy pontos, jó hivatalnok leszek, asszonyemreylet többet nem nézek, korcsmába, kávéházba nem megyek. Busongó özvegy-ségemre mindennap a hivatalos óra után kijáratom a sétátra — gondolkodni. Egy napon, a mint ott fel s alá ögylegek, feltűnt nekem egy gyászruhába öltözött karesu női alak. Arczát nem láthattam, mivel a föléje vont sűrű fátyol teljesen elfedte, hanem elégans, büszke tartása után sejtettem, hogy nagyon szép lehet. S azután mindennap találkozunk, mert mire én kimentem, őt már rendszeren ott találtam. Ő sőtál elém, én sőtálam utána. Egy ilyen alkalommal véletlenül

„Jövendő” irodalmi és politikai ujság.
Szerkesztik: Bródy Sándor, Ambrus Zoltán és Gárdonyi Géza.
Megjelenik minden vasnapon. —————
Egyes füzet ára 20 fillér.

Kapható Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyan.

3. A nemzethez, irta és fölolvasta Haller Jenő. 4. Ének. 5. Egy gondolat... szavaltta Puh Mihály. 6. Nemzeti dal, előadta Mikler Győző. 7. Hazafias dal. 8. Berekesztette az ünnepélyt Kovács Gyula. Az ünnepély szép gördülőképen lefolyású volt. Rája táncz következett, mely másnap reggelig tartott.

Stridróról írják, a »Felső-Muraközi Olvasókör« a magyarul érző lakosság bevonásával sikerülten ünnepelte meg márczius 15-ét, szokása ellenére nem a kör helyiségében, hanem a Nemzeti szálló díszített termében társas vacsorával egybekötve a következő programmal: Megnyitót, tartotta Danitz Sándor, 1848 méltatása, szabad előadás, tartotta Faludi Géza. Márcziusi idyll, felolvasta Tihanyi Lajos. Kossuth Lajos élete, felolvasta Belec Edéne. A társaság soká maradt együtt, megbeszélve a múlt eseményeit, ottléteket toasztokkal fűszerezve.

— **Előjáróság választás Csáktornyan.** Csáktornyan tegnapi, folyó hó 21-én volt a községi előjáróság választása. Már heteken keresztül élénk érdeklődés tárgyát képezte ez a választás, melyet korteskedés s ezzel együtt járó választási izgalom is erősen fűszerezett. Valóságos országgyűlési képviselő választási mozgalom volt ekkor kicsiny kiadásban. A városhoz tartozó községek közül Buzás s Battyán zászlóval zeneszó mellett énekelve vonultak a község háza elé. A választás reggel 8 órakor vette kezdetét, mikor a város képviselőtestülete a helyettes bírói, közgyámi, pénztárnoki és esküdti állásokra a hármas kijelöléseket megejtette. Kolbenschlag Béla járási főszolgabíró választási elnök bírónak jelölte Petrics Ignác volt bírót, továbbá Premecz Miklóst, Kristofics Károlyt és Horváth Mihályt. Helyettes bírónak jelöltek: Novák Ferencz, Szilágyi Gyula, Bencsik Ferencz. Közgyámnak Szilágyi Gyula, Benedikt Béla, Godina Miklós. Pénztárnoknak: Horváth Pál, Ivacsics Ignác és Godina Miklós. A választás elnöke 9 órakor a szavazást elrendelvé, először is a jelenlevő választók közfelkiáltással megválasztották esküdekknek: Zakál Henriket, Hirschmann Leót, Bernyák Károlyt, Morandini Bálintot, Benedikt Edét és Toplek Istvánt. Ezután a névszerinti szavazás vette kezdetét, mely szakadatlanul tartott

déli 12 óráig, a mikor is a szavazatok gyűrűlni kezdettek s fél 2 órakor elnököl főszolgabíró a zárórált fél 3 órára kitűzte. Leszavazott 282 választó. Megválasztottak: Bíróknak, Petrics Ignác 220 szavazattal. Helyettes bíróknak, Novák Ferencz 274 szavazattal. Pénztárnoknak, Horváth Pál 210 szavazattal. Közgyámnak Benedikt Béla 152 szavazattal. A megválasztottakon kívül legtöbb szavazatot kapott a bírói állásra, Horváth, Mihály 57-et, pénztárnoki állásra Godina Miklós 72-öt, közgyámi állásra Godina Miklós 93-at.

— **Kinevezés.** A vall. és közokt. magy. kir. miniszter Zakál Henrik csáktornyai ügyvédet a csáktornyai áll. tanítóképző igazgatótanácsának pótlagját rendes taggá nevezte ki.

— **Szép ünnepély.** Kvakán Alajos kéményseprő segéd, domborui lakos, aki ez-előtt 20 évvel Rabits Nándor perlaki kéményseprő-mester ur szolgálatába lépett, márczius 19-én tartotta a munkaadójánál betöltött 20 éves jubileumát. Számos ismerőse s jóakarója ez alkalommal üdvözölte őt családjával együtt. Adja Isten, hogy számos ily derék és kitartó segédje legyen főnökeinek, a mi ugy a munkaadónak, mint munkásnak egyaránt dicsőségére válik.

— **Az ebttársról** szóló törvényhatósági szabályrendelet 6. §-ában foglalt utasítás alapján a járás főszolgabírája elrendelte, hogy Csáktornya nagyközségben, beleértve Battyánt, Buzást és Zricy külvárost is, ezentúl hetenkint egy napon a bárczanélküli ebeket a gyepmester fogdossa össze, s az ily ebek tulajdonosait nála jelentsék fel. Az összefogott ebeket a gyepmester a tulajdonosok költségén 8 napon át megfigyelés alatt tartja, mely idő után az ebek visszaadottnak a tulajdonosoknak, ha csak azok az elfogott eb kurtását nem kívánják. A gazdátlan ebek feltételül kurtátnak.

— **Mily bajban szenvedő** fordul az eredmény legnagyobb kártásával a Ferencz József keserűvíz természeti gyógyerejéhez? Őriási tömege ez a dolgozó emberiségnek, akár szellemi vagy kézi munkával foglalkozzék, melynek vizsgál. reakényszerített életmódja folytán akár az emésztésben, akár egyáltalán a legfontosabb szervekben ezert zavarok miatt panaszra van oka. De azon

szegény gazdagok is, a kik az asztal tömeiből nagyon sokat élveztek s ezért elhajasodással fenyegetettek, mindig a biztos befelőléseket hatványozó Ferencz József keserűvízhez menekülnek. Ez esetben elődeinknél részben növényi, részben müleges könnyebbítők szerek s ezek közt nem ritkán igen költségesek voltak kéznél. E szerek gyakran valamelyes gonosz következmény-nyel, káros visszahatással voltak ésszekötve. A Ferencz József keserűvíz e szerkekt természetesen, oldó ereje folytán oly zavaroknál melyek verbőség és emésztési hibák folytán jöttek létre, tulszárnálta már. Mint normális adag elég egy borospohár = 150 grammnyi vízzel, reggel éhgyomorri; a víz hőmérséklete ne haladja meg a 12 R. fokot, de ajánlatos külön-külön köresekben az orvos urak tanácsát igénybe venni. Bár milyen különbözők is a szenvedések, melyek-lyen a természet az ő kedvenczét, az embert meglátogatja, egyuttal kevés megbetegedésre alkotott olyan könnyű, különleges gyógy-esszéköt, mint a milyet a Ferencz József ásványvíz képez, mely általános kedveltsége és használatja miatt most már mindenütt, még távoli világrészekben is könnyen megszerzhető.

— **Kedélyes vevő.** Grandics Fülöp stináci (vasmegye) lakos folyó hó 10-én Drávavásárhelyen Podvezánecz Rókusné-től Novák Teréz-től tehenet akart venni. Az alkú igen lassan haladt, az eladó a ki-mondott ár-ból nem igen engedett, a vevő pedig nem akarta a kért árat megadni. S mivel az egység nem sikerült, Grandics oly méregbe jött, hogy botjával az asszonyt úgy ütötte arczon, hogy több napon át gyógyuló sebet ejtett rajta.

— **Öngyilkosság.** Kontrecz Imre 36 éves öntlen VIII. hegykerületi lakos folyó hó 13-án délelőtt 10 órakor a Rethát föl-ötli erdőben felakasztotta magát. Mire ész-revettek s levágták már meghalt. Öngyil-kosságának oka állítólag az adósság fizetés előli menekülés. Pénze nem volt, hitelezői pedig annyira szorongatták, hogy másképen nem tudott magán segíteni. Mindenesetre, szomorú jelenség, hogy egy 36 éves fiatal ember ennyire jut.

— **A gyomirtás legjobb eszközei.** Tel-jeesen gyommentes föld nem létezik s nem is lehetetik, mivel a trágyával és vetőmag-gal mindig viszünk gyommagot a szántásra de zert földjeinket a gyomoktól szépen megtisztíthatjuk, ha szem előtt tartjuk a következőket: 1. készítsünk olyan vetés-forgót, melyben a gyomirtó növények gyom-nevelő növényekkel váltakozva termes-tenek, 2. öszsel ne szántsk fel a tartót mélyen, hanem sekélyen és pedig lehetőleg az elővetemény letakarulása után, azonnal, 3. használgyunk tisztá vetőmagot s a tisztí-táskor öszsgegyült rostaaljat ne vigyük ki a trágyatelepre, hanem csak annak hamuját, 4. az állatokkal tisztá gyommentes zabot etessünk, 5. ha a növények fejlődésükben hátramaradtak, adjunk azoknak chilisáletro-fejtrágyaként, hogy ezáltal bujább fejlődés-nek indulva, a közöttük fellépét gyomot elnyomják.

elajtette zsebkendőjét. Hirtelen odaugrottam, fel-kaptam s átnyújtottam. Az a meleg hangon elre-begett »köszönöm«, a mely a fától mögöl mint egy lengő szellő lebbenés felém susogott, egyszerre bizsergésbe hozta véretem.

Reszkette vártam másnap a hivatalos óra végét s aminet elérkezett, rohantam a sétátra. Ott volt a galambom. Másnap már köszöntem neki, elfogadta, harmadnap már felemelte fátját, mikor meglátott, negyednapon már megszólítottam s ötödnapra már jóbarátok lettünk.

Jaj de szép szöke lány volt. S én csak a szökeket imádom. Aztán milyen ábrándosan tu-dott nézni világoskék szemével! Elpanaszolta, hogy nem régen halt meg az édesanyja, hogy az atyja alsóbb hivatalnok — a megényél, — s ad-dig panaszkodott, mig teljesen belepanaszokdta magát a szivembe. Örültem belé szerctem.

Minden estémét ott töltöttem náluk. Az öreg — egy vén kurucz — eleinte egy kissé bizat-matlanul fogadott, hanem a mint elkezdtem öveg száma rordani a jó szilvóriumokat, meg esomó száma a száraz virginia szivarokat, hát kissé fölengedett. Kegyes volt s leült velem tart-lizni. A kis Katicza — mert ez volt imádottam neve — kézimunkát véde, odaült a székem mellé kibicizelni. Az asztal alatt lábaink találkoztak, hát persze, hogy minden játékot elvesztettem. Fize-tem gavallérosan. Egy este aztán meguntam a tartit, lecsaptam a kártyát s huszárosan neki vága, megkértem a kis Katicza kezét. Az öreg rám nézett:

— Ne bolonduljon meg uramócsém. Én azt »a toutes« felsőt várom s akkor lesz belám, meg négy felsőm, ki leszek, ön meg benn marad. Ját-szúk ki csak ezt a párthiet.

Szerencsén megkapta a negyedik felsőt, én duplán fizettem a negyedik párthiet, ő meg oda ígérte nekem a Katiczát.

Másnap délután hazamentem, frakkba esap-tam magamat s magamhoz véve a már egyszer használt jeggyűrűket, holdog örömmel siettem menyasszonyom lakására, hanem ott aztán ha-marosan lehűtöttek. Az öreg ugyanis esókolni való egyszerűséggel kijelentette, hogy megmondolta magát s nem adja a leányát vasutasnak, mert annak soha sem biztos az élete. Szolgálatlétel közben az állomásnál, kiküldetéséknél, a pályas-teszten stb. mindig érheti veszedelem, s azt csak nem kívánhatom, hogy a leánya olyan fiatalon özvegyen maradjon.

Hát azt már csakugyan nem kívánhattam.

Haza mentem s egy kicsit agyonlöttem ma-gamat, hanem az az átkozott golyó megakadt va-lamelyik bordámban s nem ölt meg. Már akkor az én kis Katiczám egy vén pénzügyi tanácsos jegyese a. A vén fráter bizonyosan pezsgőt meg regalitást adott az öregnek esténként.

Igy hát a második házasságom is más esküdtött meg az én menyasszonyommal.

Omikron.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

knjižara Fjischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Pređplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Prodečtvo za decu.

Človek poljeg vnogo ljepih i izvrstnih svojstvah, vnogo zlocestih navrženosti takaj ima. Odliranjavanja je taj cilj, da se dobro svojstvo razširiva, zlocesta navrženost pako izkoreniti, ravno tak, kak vrtilar iz plemenite vrsti posadjene drevi divje mladike doli obrezava.

Takove male posadjene drevi draga decu! vi takaj jeste i slanovito ne samo jedno ili dve falinge i zločeste navrženosti potrebno je izkoreniti, da fini dobri i pošteni ljudi iz vas postane.

Odhranjavanje naravski pri deci se mora započeti, kad je još njihov razum mehek i srdce njihov lahko, koje se daje vijati na spodobu vojska. Budem počel ja takaj k vašoj duši sad govoriti. Imam zroka na to, kajti vnogokrat priliku imal jesem videti, da prama živini ni ste se zadržavali s ljubavjom, da pače na koliko moguće bilo je, još i nemilostivni takaj jeste prama živini bili.

Tak je verak ovo! Včera sam takaj videl, da Ferkec njihovoga psa vu škeden bil porinul i tam nemilostivno počeli tući. Siromaški pes proseći vrže svoje oči na ne milostivnoga dečka i od bolesti žuhko počne lajati. Vidite draga moja decu, da bi ovaj pes samo tuliko razumljivosti imal, kak Ferkec, on bi ga na tuliko bil zgrizel, da bi vekivečni kolduš postal. Neg pes ovo nije včini, kajti je on dobro znal, da je zločesti Ferkec njegovoga gospodara, koj njega zadržava dete, i tak zahvalnost i dobrotu nisi prama, njemu nije li lepo čuvstvo bilo psa strani?

Višekrat vidimo vu življenju, da človeka doklam se on dobro lada od svih stranih, se okolo njega okupiju prijatelji priljavaju se njemu, da od njega kakovo prvcinu ili hasna postiči moreju. Nego kad človeka nesreća okolnosti njega vu nevolju prehlitju, priljavci se po malom kak dim razkadiju od njega. Vidite, pes ovo ne včini. Vu dobrim i ziem poslu je uvek jednak.

Još onda se takaj nazad navrne, kada s batinom pretiraju siromaka.

Poznat mi je jeden Lazar zvani prosnjak, koj ima jednoga lepoga velikoga psa. Ljudi vnogokrat s krasotom glediju na vulici, da ova verna stvar s kakovom vernostju sprevdaja svojega prosjčkoga vu nevoljnim njegovemu stališu. Pripetilo se višekrat, da s najbolšom mitom hoteli su odvabiti od prosjaka psa, nego ova verna stvar za greh si je držala ostaviti svojega nesrećnoga gospodara, poljeg kojega je vnogokrat moral i strada podnašali takaj.

— Dobro se setjam, moj dragi otec mi je pripovedal, da bil je jedan slep pro-

sjak, kojega je njegov pes vodil pri prosjačtvi. Ova fina stvar ne samo, da je semo da je segurno vodil svojega gospodara k onim hižam, gde je navadno dobival almuštvo, dapače i od svake pogibelji i neprilike i branila je takaj njega. Doklam je prosjak za almuštvo prosil, pes si kre njegove noge verno doli leže. Kak berš njegov gospodar, primil je dara, na jedenkrat na noge skoči i pelja dale siromaškoga slepca. Vnogokrat željno bilo gledati, da kak išče ta verna stvar iz kondignacije doli hitčene krajcare i svojih lampah kak spuša svojega gospodara škriljak. Dapače ako i kruha hitili su doli i njega takaj je lepo vu škriljak namestil.

Od stvarih vernosti još vnogo lepih peldih znal bi vam razložiti, ali sada nemam vremena.

Koj ravno zeli i od ovih dveh peldah takaj more videti, da stvari, vredne jesu da mi nje ljubimo i prestimavamo. Ovo za naš hasen takaj morama včiniti, da pače to sobum donaja pamet i srdce s kojimi je Bog človeka velike naravi za vladara, odredil.

— Lajko bači! veli Ferkec — od seh dob ja takaj ljubil budem stvari.

Dobro je moj sunko! Ovo takaj i željim od tebe. Po takovim načinom stupiš i ti takaj na on put, koj poljeg plemenitoga čuvstva k tvojem blaženstvu tebe pelja. Tak nek bude!

Pripovedal: **Lajko bácsi.**

Kaj je novoga?**Velki snežni viher.**

Vu Samaša okolici, strahoviti snežni viher bil je, koj neizbrojenih ljudih življenje uništil je. Sad se seznalo da više od sto ljudih postalo je aldov tomu viheru.

Štruca žaludec.

V Nevjorku, jednim špitalu se jeden prepadjenoga bledoga obraza betežen človek najavil. Od zalučne boli se tužil Trimbleta — tak su zvali betežnika i prijeli su njega vu špital! Po operaciji iliti paranju sledeća dugovanja došla su na svetlost iz njegovoga želudca: 458 drobnatih mali čavlov, 42 mali šrafji, 40 gombošnic i 20 rubačnih gombov. Trimble poslje operacije se osobito dobro čuti i tak dobroga apetita ima, kak jedna štruc ptica.

Stekle stvari.

Od velike nesreće došel je glas iz Debrecina. Vu Szamos Ujlak občine hataru med pasučie svinje ove dane dočeplo se nekuliko steklih čuckov, koji više svinj zgri-

zli jesu. Pastiri ovo nisu spazili i na večer poljeg navade dognali jesu dimo čredu, koja koma da vu selo dospe, bez pameti vu beg se pusti. Na putu se jeden šereg detce igralo, svinje medju nje nahrupiju i tri med njih tak rekuć na komade raztrgneju. Na veliku kriku ljudi svinje pretiraju, iz kojih se po živinskim doktoru konštatalo, da su stekloći bile podvrzene. Šest svinj su vu onim hipu postrelali.

Dogovorenje školskih učenicah.

Iz Nevjorka došavši brzjavu od strahovitoga pripečenja glasa donasaju. Magdoni reform. školah direktor, tak rekuć za ni veruvane previdnoga dogovora došel je. Od samostana devojčkkih školah učenice odlučile se jesu, da radi strog postupanja nazloba vzejemu na učiteljce tak, da školsko stanje vužeju, nje pako otroviju. Nego jedna učenice je vendar povedala ovoga njihovoga peklenskoga plana njihovoj direktorici, koja je taki javila redarstvu. Na istragi je taki na videlo došlo celo njihovo dogovorenje. Pri dvuh puntavnih pucah medju njihovimi opravi tuliko otrovi našli jesu, s kojim bi do jezero ljudih moći bilo pomoriti. Celoga kloštra sve učenice spoloviti jesu.

Vulkan.

Vu Meksiki katami vulkan već više od dva tjedna bluj: ognja. Po celoj okolici unišćenjem i zadnjom pogibeljom se grozi vulkan s bluvanjem ognja. Iz Meksike brzjaviju, da blizine vulkana ogenj je sve na nikaj spravil. Kad kada se pojaviju jakji potresi koji stanovnike na smrt prestrašuju. Ljudstvo neprestanoma pod vedrim nebom stanuje. Cirkve pune jesu po danu i noć s pobožniki.

Ponoreni doktor.

Dr. Vechsel bečki doktor došel je ove dane vu glavni grad Budapest. Kad je iz vagona doli stupil na kolodvoru ponorost ga obide. Nesrećnika kolodvorski redar preda poglavarom, koji su ga taki vu lipotmezei bludnicu odposlali.

Velika herbija.

Jeden aradski mesar po imenu Teššić Juraj je lepe herbije delnik postal, ako glasi koji od toga nam pripovedaju mozbit nisu krivi. Cela herbija ovakovo ima pripćenje. Jeden Gjorgjević zvani človek već Aise ljet ima toga, kak je ostavil Magyar-sku zemlju. Teššice žene otec bil je on. Teššić nica za onn vreme koma šest mesec bila jestari do 10 jezer Kherlala je po svojoj mater nego od izniknutnoga svojega oca čisto nikaj znala nije. Sad pokedob je žena iz Bakonya zvanoga mesta stanovnica glasa dobila onoga mesta poglavarstvo od Bu-

karresta, da je Gyorgjevič vumerl i pet milion frankov penez ostavil je za sobom. Tešić u onim hipu pogodio si je fiškala, koj za ovom velikom herbijom sad zavvedava.

Kad se poglavarstvo zabavlja.

Iz Modosa pišeju: da Ronssak Juraj selski birov je obćinske prisežnike pozval ove dane na nekuliko kupic vina vu svoju pivnicu. Ona kompanija se frisko napila, kad su iz nenada onud išii Leinnert Jakab i Rongi Marton dva vandravci. Zabavljajuće poglavarstvo prijelo je te nesrečne dečake i po silnim načinom vlevali su vu nje vino, i kad su nakanili odputovati privezali su nje k jedne akacije drevi. Za pol vur Leinnert Jakobu počela je krv iz njegovih zub cureli i za par minut je vumerl. Gospoña birova s njegovimi pajdaši skupa žandari jesu polovili.

Prestreljena zaručnica.

Od grozne nesreće dobivamo glasa po brzjavu iz Temešvara. Iz prevzetne neprišljivosti i nepazljivosti strelili jesu jednu zaručnicu, koja se ravno onda k zdavanju pripravljala. Sakozan Marica dvadeset ljet stara puca vu susedsku Parac obćine cirkvu je išla, da se tamo zda svojim mladoženjem. Poljeg vlaških mužov navade s pucanjem primiju mladice. Gorgovan Illés devan je takodjer strelal s vojim revolverom, kojega jedna kugla — do sad još se nije zeznalo po kakovim načinom — vu mlade zaručnice hrbet se zapilila, i to tak nesrečno, da vu onim hipu mrtva zrušila se skup. Iztraku podigli jesu.

Dve sestre.

Česke zemlje glavnog grada Pragu ove dane poljeg jednoga groba našli jesu jednu pucu. Poljeg nije jedna prazna flašica vu njezinem žepu pako jeden list. Vu ovim nesretna puca piše, da nju za Kratočvil Marcu zoveju i da zbog familianskoga zroka odlučila se od življenja rastiati. Prosila je za jedao obćinsko poglavarstvo, da nek ne dadu njezinioj sestri Matildi naznanje ovo delo, naj nju mentuju od žalosti. Zeznalo se, da sad ne davna Praga varaskoga jednog preminutog doktora kćerka bila je. Njezina sestra još on dan zeznala je celo ono pripečenje i vu špital ide, kam su samoubojnu pucu odpeljali, najmre svoje sestrice na pohadjanje. Tam je zeznala, da njezinu sestru nisu vre mogući doktori življenju osloboditi. Matilda od velike žalosti iz van sebe navrne se k svojem stanu. Na večer okole devete vure susedi javkanje čuli jesu vu hiži, nego zatim je své tiho postalo. Drugi dau s prerezanimi žilami našli jesu nju vu njezinioj hiži. Onu istu noć vumrla je vu špitalu i njezina sestra takaj.

Vkanjilva filarka.

Prefrigana žena pohadja sad po redom glavnoga grada Budapešta vekših stanovnikov hiže. Po nemškim jeziku govori i navadno veliku korpu jajah donese za prikaz hižnim gazdaricam od nekoje stranske svoje rođakinje. Vu tim slucaju pako vkradne van iz žepa hižnih gazdaricah bugjelariša i sve odnese do česa dojde. Samo ove dane spazili jesu, da vu velikoj korpi samo odzor ima jaja, od zdol pako spapirom i slasom naphava. Redarstvo sad išće ovu prefriganu filarku.

Krvoločni dljak.

Iz Boroslova telegrafiraju: da vu Leh-

nic zvanom odhranjanja samostanu Solc Ivan sedemnaest ljet star učenik s britvom je prerezal šinjaka Barics Marii svojoj profesorici kajti nije hotela posluhnuti od ljubavi njegovo valuvanje. Naravski toga mladoga krvoločnika taki su prijeli.

Ubojstvo na jednoj vadasiji.

Vu Girott obćine hataru kak iz Kašše varaša pišeju, medju okolnosti pripetilo se jedno ubojstvo, Iranyi Čaba giraltski kraljevski sudec minuču nedelju je vu Eperješ odputoval, zato vreme doklami se on tam bil mudil, njegov Janoš zvani sluga s nekulikimi svojimi pajdaši je na vadasiju otišiel. Sobum je vzel kraljevskoga sudca pušku. Na četrti dan polemtoğa vu jutro Klein zvani zemeljski gospon prama Gradu pelanim putu jedno mrtvo telo spazi koje već gnjilošči bilo podvrženo. Celo pripečenje javi giraltskomu žandarstvu, koje taki iztragu podglo, iz koje se zeznalo, da Iranyi-ja sluga je strelil jednoga človeka na lovu. Zadržani sluga tak valuje, da se iz nenada pripetilo ubojstvo. Nesrećnomu človeku obodve oči mu je van bil strelil krvoločnik.

Navučitelja žalostna dužnost.

Götze Otó schulzendorische pučke škole tretjega razreda učenik je ove dane nevumiveni došel v školu na predavanje. Rosenthal Janoš navučitelj ljepo ga po opomene, da nek ide dimo vmju se prvije, pak tak dojde v školu. Otó opomenu za nikaj drži, i počne si svojska kamenčaka si špičiti. Navučitelj na to prime za goler dečka i nakanil ga iz škole van hititi, nego pokehdoh Otó je dobro narašćen dečko bil, navučitelj koma za pol vure po hrvanju mogućen je bil svoju nakanu izpuniti. Ova borba se najmre spalihom pluskanjem odvrlila. Doklam je Otó domom bil došel, telo njegovo bilo je s mudrimi krpami i krvavimi ranami napunjeno. Roditelji njegovi pred sudom zatuzili jesu Rosenthal Janoš navučitelja, sud je odrešil njega od tužbe s tim dodatkom da kaj je vćim navučitelj med žalostne dužnosti spada. Zvan toga takaj gospon Otó zaslužil si je kaj je dobil.

Z A B A V A.

Kum vietar.

To, kaj ću sad pripoviedati dogodilo se je staromu Kožnjaku, kad je još mladi bil, dok je još sa Milčekom Terbozom i gorićanskim školnikom po preložekem i gorićanskom polju i po Gjurjancu zajce lovil i prepelice i treke naganjal, te kad mu je žena porodila dečeca, kojega nebi bil za celo Medjimurje skupa sa zajci, prepelicami, trčki Milčekom i gorićanskem školnikom dal, — dakle mora istina biti... barem na pol!

Stari Kožnjak pripovieda ovu pripoviest u krćmi, na klupi vani pred krćmom ili pred svojom kućom, koliko krat tko hoće, osobito pako onda, ako koj kraljevčan (Kožnjak je iz Kraljevca) prične mrmlati proti vriemenu i vietru, kak to ili ono Bog nije dobro napravil, ovo sunce ov deždji i sneg, vručina i zima i t. d. onda stari Kožnjak samo s pregrženim rogekom na kanišu pokaže na mrleša, pak veli:

»Baš takov sam i ja bil kad sam od

roditeljah grunta preuzel i sam pričel gospodariti. Ali jedan krat sam došel do toga, da mi seljaki ipak sve nerazmerno i da bi mi puno škode učinili, kad bi mogli vrieme po našoj volji ravnati. — Ja barem sam se pošteno nasanjkal, pak zato niti nepazim na to bezrazumno mrlanje, ako baš jedenkrat deždji curi, kad bi netko hotel, pa sunce svieti, već si mislim: već bu bolje!» —

»A to ja od onda držim, kad mi je žena porodila Rokeka, naše prvo diete i ja sam moral vzeti put pod noze pak sam tak kroz šumicu u Prelog putoval za da se za kume pobrinem. I kak sem tak kroz šumicu koracal te sam se u srdcu veselil, da mi je dobri Bog dečeca prikazal i da sam postal japekom, digne se na jedenkrat šum i fukanje, da mi je baš neugodno postajati pričelo, jer je vietar svrže od drvetlja mi samo u lice natiraval, a oblaki su nad menom samo onak leteli, kak da se željeznicom voze i ja sam si misli: da bi ga čapla opičela! Komaj da čoviek izide iz kuće a kišobrn zaboravi doma u zapčku, tak se odmah tmuri, i ovak budem ja danas još prije kršćeni nego moj mali snec, moj mali bogeć! — I kad sam ovak mrlajuć dalje išel, opazim na jedan krat pred sobom nekaj, od česa su mi lasi u visak rashi! Med najvišjimi svržjami velikoga hrasta sedi jedan pravi pravcaši čoviek, pak niše sim i tam i gore i dole, da se je već meni, koj sam dole na zemlji stal, u glavi motalo i ja nikaj drugo nisam mogel misliti, već da je taj bedak ponorel i da bu ov hip s potremi kostmi tu pred menom dole ležal. Ali on se na moje misli nije baš niti najmanje brinul, pak kad sam mu doviknul, da neka pazi i neka nestavlja u pogibelj ovak bedasto svoj život, onda on sam nekuliko krat tuleć zahušete se strašno zaniše i spusti na bližnji hrast kojega stepe, da su cunjki od njega leteli, i onda se opet stupi na drugi hrast, da je samo onak spucal i se pretrgnul i u svojem srusenju još nekuliko mladjih hrastićah pretrgel i srušil. Onda taj bedak opet kakti strela se spusti dole u grmlje i zatim na jeden put stoji tu pred menom. Bil je baš tak mršavi, s dugemi lasi i laskem kratkem kaputićem, kak kakov šnajderski dieć, i dok je pred menom stal, nije to živo srebro moglo niti za čas mirovati. Podjednom potancava sim i tam i svojimi mršavimi rućicami vudiera sad na desni sad na lievi grm a mućati pako nemre niti pol minute nego podjedno klafra, brbla, šapče, mrmla, od česa svega skupa vam ja niti jedne rieči nerazmerno.»

»Hej! — velim ja — »ti mršavi jarać, ti imaš više sreće nego pameti, pošto još do sad tvoje tace i kosti nisi nekuliko krat spremloni! Ali sad budu već jednom svojim plesanjem miran, pak govori razgovetnije, da bum barem nekoju rieć mogel razmleti — jer ovak mi ti badava brblaš i šapčeš.»

»Puh! — napravi taj šnajder te se naphne kak vlaške dude i veli: »ja sam samo samo onda mršav, kad se lenjarim, kak se i vam ljudem zgadja, da morate glad i nevolju trpeti, ako vam je lenjarenje povoljnije nego pošteni posel. Ako pak sem marljiv i veselo svoje obavljam, kak si me malo prije tu med svržjem videl, onda sem blaženi i to mi dobro prija. Ali posve miran i tiho biti, to ti nemogu niti za cekin, jer ako mirujem — veli se za

— onda gnijem i ako sam tiho i miran, onda me u obće niti neima, onda stoprv moram postati. Jer ti moraš znati da ja nisam navadni snajder, za kakovoga me ti držiš, već ja sam gospodin posvud plemeti vjehrovinski posiednik velike vetrenjače iz koje svi lažljivci grabe, vlastnik velike oblačne pivare iz koje sve živo žedju si gasi, nadalje imam praedikati: zavijač, fućkač, vihrač, burnik . . .

»Ah, protivim te! — opačnem mu u riec — »ki bies bi si to sve zapameti! Radje mi u kratko poveč tko si i kaj hočeš od mene, ili gledaj da natrag otideš tu gori u svoju nihalku.»

»No anda na kratko — ja sam vietar — odgovori mu taj čudni svat, — »pak jer sam čul nekaj zvoniti, da ti trebaš za tvojega maloga kričipetra kuma, zato sam sim došel i rado ću ti na službu biti, a dar kumčetu takaj nebudu manjkal.»

Ovak je rekel vietar, i moram priznati, da sam se na tog deliju već od davna srdil, a sad mi je baš dobro došel. Za mi nije u zimi mnogog dana i mnoge noći u moju sobu zimu napuhaj i moju ženu i družinu svojim tulenjem strašil? Zar mi nije na protulietje krova iz stale odnesel na polje van a i pred nekolikemi tjedni mi nje u vrtu liepa jabučna i kruškina drveća spretrgal, a iz onih, koje nije spretrgal, zar mi nije sve voće u travu strusil i škodu načinil?

Anda sam mu odrapil: »No anda ti fućkač i ti vihrač, ti burnik i zavijač, ti oblakorivač i tučosijač, došel si mi jedan krat i sad ti morem levite odčitati? Ti liepe stvari tu na zemlji počinjaš! Da bi ti našim seljakom došel u ruke, kak si sada ti meni došel, — oni bi tebi sve kosti potrlili!»

»Dobro da nemam kostih! — veli on na to se napuhne, da je izgledal, kak veliki balon, ja pak nastavim dalje:

»I tako je, da gde goder je kakova nevolja, u kući ili u štali ih na polju ili u vinogradu, tu su svigde tvoji prsti. Ti lomiš drveće, stepleš voće, vališ žito, rivleš pred sobom oblake s tučom, doneseš grmljavinu i blisk, pak ako samo gde na putu najdeš ikakvu malu iskricu, to ti odmah odneseš na nečiji krov i pod pušeš ognja da onda cielo selo izgori . . . jednom rieču . . . ti lebudisto, ti neštarija . . . no, ti mi bi bil liepi kum! Znaš ti kaj? Ako mi ovdje za sveto obečaš, da na moja polja i u obće na moj cieli imetak nikada nedođeš, onda . . . neka bude onda te hoću za kuma!

Na to se vietar grohotom nasmije i skoči visoko kak je najvišnji nerod te reče: No, tu usludu ti morem učiniti i tvoj komadić zemlje mimosti i po njem nepuhati kad već tak hočeš! Ali danas lieto ću te posietiti, moje kumče poglednuti i tum priklikom ću te pitati, jeli ti je česa treba. Andu sad znaš, pak onda sad idi liepo domov pak se pskrbi, da dobiš nekoga koj će me ne kod krsta zastupati, jer ja nemogu mirno stati na miestu, a u cirkvu uvijek potancuvati i šeptati, kak to pri vas mladež obično diela, je špol i sramota a i grieh još povrh toga, pak onda za to radje ostanam doma!»

To je izgovoril i samo je kroz šumu odšumel, a ja se veselo povrnem domov veseleći se na dobre godine, koje budu sada došle jedna za drugom.

Pak izbija je kum svoju ečir održal

te prve godiue ntili jedan prašak nije na moj grunt niti na polje donesel, pak dapače i istu svieću je na večer morala moja žena prsti ugasnuti, jer se nikakov puhalet iz njezinih špičastih ustah van spuhnuti nije dat. —

Kada bura kroz sve seljačke grunte projde, plotove sprehitce, vočke skosma i stepe, klimave oblaka odrgrne te pred sobom riva crne oblake množinu, onda se pri meni ništ niti ne gene te je dan za danom tjeden za tjednom nad mojim posiedom modro nebo. Iste zime sam i manje drv skuril a i ta nisu hotela pravo goreti! Niti jedna pahulika sniega nije na mojih poljih ležala, pak mi je baš godilo, da sam svietlimi čizmami mogel po mojem gruntu hodati, dočim su moji susedi morali snieg i blato do koljena gaziti. To je istina, da su oni drva iz šume laglje domov spremali, jer ja sam uvijek moral prekladati, kad sam do svog posieda došel, i to mi se baš nije osobito dopadalo.

Ali na protulietje je stoprv nastala nevolja. Bilje i mlado drveće nije hotelo tierati, jer su se bez sniega sva zmrzla, dočim su pri mojih susedah liepo snegom pokrta sačuvana ostala, I ovak mi je jesenska sijetva bila badava, a ja sam moral sve preorati i znovič sejati, i kak je to sve lahko išlo, ali rasli nje nikaj hotelo, jer vietar na moj grunt nije deždja donesel. Andu su moji ljudi morali kantami sve polevati, ali to nije bilo dosta. U Majuju isu moje vočke liepo procvale, ali ploda nije niti jedna donesla, jer nije bilo vietra, koj bi cvietnoga praška od cvieta na cviet zanašal, hrž i pšenica su pričele žutiti rak, da niti isti vrabec nije vriedno naše tna klasju se nihati. Ali još gorje je došol Poslušajte me samo!

Tik mimo moje kuće se proteže liepi i dosta široki ribnjak, u njem srali sunce miesec i zvezde, a po njem plivaju razno-farbene race i snežna biele guske. Ali čim je liepna vručina nastupila sa svojimi pesjimi dani, pričela je voda u ribnjaku gnjiti i ogavno smrdeti tak, da su mi pričele race i guske bete-guvati i jedna za drugom pogibati, povrh toga je je on smrad i u moju kuću doprl, te mi je pričela družina bete-guvati, dapače i jedini moj Rokek je zbeležal tak, da sam se med suzami gospodinu Bogu za njega molil i ga nazival.

Gospodin Bog na moju molbu nije medjutim sam došel, ali kad je to zacoprano lieto prošlo, došel je njegov ablegat, gospodin vietar, mojega Rokeka kum.

Na jedenkrat zašumi med svrženjem drvetja, koje je okolo moje kuće, vrata sobe se širom odpru i nutar dopleše mojega Rokeka kum te puhne svoju šapu u lice dieleta, koje je u svojoj postelji bhiedo kak krpa ležalo a očice svoje imalo je zatvorene. —

Taki zatim odpre moj Rokek zatvorene oči te se počme zasmiehavati, jer mu je friški zrak neizmerno dobro činil.

Kum pako je stepal glavom i rekel: »No Kožnjak meni se čini, da je već skrajnje vrijeme, da sem došel popitati, kak je kaj stobom, s tvojemi i cielim tvojim imetkom? Moje obečanje sam podpuno držal, i ako hočeš da te još jednu godinu postiedim mojim puhanjem i burom, samo mi otvoreno reči! Ili hočeš da opet sve skupa do-

puno deždja dopušem i plodni cvietni prašak od cvieta do cvieta raztepem.

Na to ja zdignem moje ruke u vis bro spremiešam i otrovne klice iz tvojih ribnjakah raznosim a na tvoja polja oblake proseči: »Ako hočeš moj dradi kum biti, ti prepoštovani zavijač i vihrač — odprosti mi da sam sve tvoje tituluše zaboravil — tak puši i puši kuliko samo moreš! — Ja sam ti krivicu učinil i tvoje čine previsoko precienil! U istinu, makar negda i negde kakovu škodu načinis, ali to sve nije rieti vriedno, proti onomu kaj ti hasnis. Ja se anda odhičem od naredjuvanja vriemena i prepuštam samo tebi sve, da činiš onak kak najbolje znaš! Puši anda gde i kako hočeš, pak makar mi tvojem puhanjem i kada kapu iz glave odneseš, ja bum radi za njom biežil te ću si ju smiejuč preko vuh potegnuti, jer sada tekar uvidjam, kakov osel sam bil, kad to sve nisam znał nego sam hotel biti spametneši od tebe!

Ovo je anda to pripoviest, koju stari Kožnjak uvijek pripovieda, kad neki seljaci govore, da bi oni hoteli imati moč za vrieme delati i oni onda doduše znameto glavami kimaju, kak on ovak pripovieda a kad je svojim pripoviedajem gotov, onda mnogi polegne svoju kapu dublje na oči i veli, da je stari Kožnjak stum vetrenjastom pripoviestju jedno malo vietra delal, ali ipak zato je na njoj puno istine nad kojom bi se nam — jako puno dalo za promišljavati. —

Em. Kollay

Prijatelju Viktoru

(koj mi je u istinu ribu — — obečal!)

Baš je tretji krat na Bahnhofu odzvonil, Kramarič kad v štaciju je zašel; On se je žuril kak da bi ga tko gonil. Al vagon već odprt nije našel. »Stojte! Stojte!« — tak kriči, kak nori I biezi do stengih prvoga vagona: »Konduker! Daj hitro mi otvori, »Jer sam dobil pismo iz Radgona!« — Ali ov ga s »trilla« dol porine: »Bil bi moral prije dojti« — reče — »Sad je fertig, nix meh, dragi smie!« I stim smieseč mu okrene pleče. A kad Viktor fućkati mašinu čuje, Te se vlak već pričme gibat z miesta, On se zato ništ nesrdi, nit nepsuje, Več je vćinil posve drugo niesta: Kondukltera pograbi za nogu. Pak ga s »trilla« dol povleče: »Čekaj, kad se vozit ja nemogu, »Neideš nit ti dalje!« — reče.

Em. Kollay

Odgovorni urednik:

MARGITA JOZSEF.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent	kor fill.
Buza	Pšenica	15 00 —
Zab	Zob	11,50 —
Rozs	Hrz	11,00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	12 50 —
» » ó	» stara	12 80 —
Árp	Ječmen	11 00 —
Fehér bab uj	Grah beli	14 00 —
Sárga » »	» žuti	16 00 —
Vegyes » »	» změšan	1 600 —
Lenmag	Len	24 00 —
Bükköny	Grahorka	12 00 —

Teljesen jó karban levő

zongora

helyszüke miatt eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Czehenter Ilona

óvónő, Muracsány. 898 2 —

Házeladás.

Csáktornyan a Zalaujvári-utcában

(lovassági laktanya mellett) levő

ház, mely áll: 1 üzlethelyiség (jelen-

leg pékműhely) és 3 szobából, továb-

bá 2 hold kert, istálló, pajta stb. hoz-

zártartozók f. évi május hó 1-ére ju-

tányosan eladó, esetleg bérbe vehető.

Bővebbet a tulajdonosnál

DEUTSCH EDÉNÉL

Pálovéc.

895 3—5

Keszthelyi márcziusi sör

1/2 liter 11 kr. = 22 fillér.

1 pohár 3/10 liter 7 kr. = 14 fillér.

Május 1-jétől kezdve dupla

márcziusi sör!

Hackl, szállodában
Csáktornyan.

Keszthelyi márcziusi sör

1/2 liter 11 kr. = 22 fillér.

1 čaša 3/10 liter 7 kr. = 14 fillér.

Od 1-ga májuša počemši

dvostručni marciuško pivo!

Vu Hackl-ovi gostioni
vu Čakovcu.

904 1—2

Csődtömeg eladás.

Vb. Klein J. csáktornyai férfiruha kereskedő és szabó cég csődtömegéhez tartozó a csődlettárban 1 — 220, 238, 239 tételszámok alatt felvett 4151 kor. 80 fillére becsült magyar szabó üzlethez tartozó mindenemű rőfös árukból és kész férfiruhákból álló tárgyak ajánlati uton eladtnak.

Az írásbeli zárt ajánlatok legkésőbb 1903. évi április hó 4-én délután 4 óráig 415 korona 18 fillér óvadékkal együtt lepecsételve dr. Fried Ödön nagykanizsai ügyvéd csődválasztmányi jegyzőnél benyújtandók, hol a csődlettár és a közelebbi feltételek betekintheők.

Az árutár dr. Hidvégi Miksa tőmeggondnok közbenjöttével Csáktornyan meglekintheők.

Nagykanizsán, 1903. márczius 18-án.

Dr. Fried Ödön ügyvéd,

mint csődválasztmányi jegyző.

904 1—1

Árverési hirdetmény.

Szoboticza község előljárósága ezennel közhírré teszi, hogy a szoboticzai nagykorosma 2 és 3/4 évre

**1903. évi márczius hó 29-ik napján
d. u. 4 órakor**

a jegyzői irodában nyilvános árveresen haszonbérbe fog adatni. Az árverési feltételek a jegyzői irodában meglekintheők.

Kelt Szoboticzán, 1903. évi márczius hó 16-án.

Bartal György

jegyző.

Goricsánecz István

bíró.

Birtokeladás.

Gazdálkodás felhagyása miatt olcsón eladatik 120 katasztralis hold (à 1600 □ öl)

gyümölcsös, rét, szántó föld- és fiatal erdőből álló birtok.

A birtok Belovártól (Belovár-Körösmegye) 18 kilométernyi távolságra fekszik. A talaj termékeny s nincs kivéve elemi csapásoknak. A birtok nagyobb terjedelmű s egymáshoz közel fekvő részekből áll. — A venni szándékozók tulajdonoshoz fordulhatnak megkeresésükkel.

Troboz József

STEFANJE-ra Belovár

(Horvátország) mellett. Alkuszok jutalékot kapnak.

903 1—5

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziaszer, a mely már több mint 32 év óta megbizható bedörzsölési alkalmaztatik **kisérvegyel, csúszal és megfűtésnél.**

Intés. Silányabb utánzatok miatt legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerész Budapest.

Richter F. Ad. és társa,
céház, es kir. udvari szállítók
Rudolstadt.

791 26—30

F a e l a d á s.

Jó minőségű, szép száraz

— b ü k k f á t —

szállít — a csömödéri állomáshoz

100 mm. berakva — 94 K.-ért

Schwarz Mór

u. p. Dobronak.

Kebele.

894 3—3

• Szőlőlugast ültessünk

minden ház mellé és házi kertjeinkben.

Ez azonban nem minden szőlőalkalmás, (bár mind kuszó természetű) mert a gyötrésze ha megnő is, természetem hoz, ezért sokan nem érik el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmás a okai ültetik, azok töven elatja: hozzat az egész szőlőérés idején a legkülönbözőbb muskataly és más edes szőlővel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fa a mellett a legcélszerűbb gondozással feivelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszítő anyaga. Ez a leghálódatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vo. atkozó szűz és ényymatu katalogus bármikor ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Elmáulati első szőlőültetvénytelep Nagy-Kágya, n. p. Székelyhíd.

819 16—20

Katóságilag engedélyezett Végeladás!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy üzletem teljes felhagyása miatt az összes rak-táron levő árukat u. m. női- és férfi divatkelmét és divatcikkeket, vászonárut, parchetot, mosókel-mét, szőnyeget, gyapju és selyemkendőket, nap-és esőernyőket, női- és férfi fehérneműket **f. é. április 15-ig** készpénzfizetés mellett a bevásárlási áron alul minden elfogadható árért eladom.

Kiváló tisztelettel

MAYER S.

860 10—

Goldberger Károly

kárpitos és diszitő üzlete Warazsdon.

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Warazsdon egy

kárpitos és diszitő

üzletet nyitottam.

E szakbani teljes képzettségem és sok évi tapasztalataim abba a kellemes helyzetbe juttatnak, hogy f. rendelőimet teljesen kielégíthessem.

Mindenemű kárpitos és diszitő munkálatokat pontosan, izlésteljesen és jutányosan készítek. Szíves megrendeléseit kérve maradtam ki-váló tisztelettel

896 3—3

Goldberger Károly

kárpitos és diszitő Warazsdon.

Üzletmegnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **f. é. márczius hó 25-én Csáktornyán** a postahivatallal szemben (Hirschmann-féle ház) egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

kézmű-, divat-, vászon- és rövidárú üzletet nyitok.

A monarchia legnagyobb városaiban évek során át szerzett tapasztalataim azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy nagyrabecsült vevőimet a legpontosabban és meg-elégedésükre kiszolgálhassam. — Csakis **elsőrendű nagy gyárakkal** állván összeköttetésben minden újdonságot nagy választékban és olcsón bocsájthatok áruba.

A t. női szabók figyelmét különösen felhívom dúsan felszerelt mindennemű bélé-s-árúraktáramra. — Magamat b. pártfogásukba ajánlva maradok kiváló tisztelettel

906 1—5

HESSEL JAKAB.